

Słowo na niedzielę 2 czerwca 2019 roku- Wniebowstąpienie Pańskie

(Dz 1,1-11; Ps 47(46), 2-3.6-7.8-9; Hbr 9,24-28. 10,19-23; Łk 24,46-53)

Bóg chce, by wszyscy ludzie usłyszeli o Jezusie. Poleca swoim dzieciom, by mówili o Nim wszędzie, gdzie się znajdują. Bóg jest Królem całej ziemi. Uczynił też Jezusa Królem i Głową Kościoła. Posyła swoich uczniów, by głosili Ewangelię, aż po krańce świata. Chrystus jest obecny ze swoim Kościołem aż do skończenia świata.

Św. Łukasz autor Dziejów Apostolskich kontynuuje swoją Ewangelię opisując początki Kościoła w Jerozolimie. Uczniowie mają przejąć inicjatywę i kontynuować dzieło Jezusa na ziemi. Byli jednak wychowani w tradycji żydowskiej i oczekiwali wraz z całym narodem na polityczne wyzwolenie, którego miał według nich dokonać Chrystus. Sam Jezus wskazuje im, że Bóg nie wszystko chce objawić człowiekowi. Wiele rzeczy jest dla człowieka zakryte. Jednak Jezus wyznacza im misję do spełnienia na ziemi- mają dawać o Nim świadectwo aż po krańce ziemi. Chrystus zna swoich uczniów i wie, że potrzebują siły i mocy, by to zadanie mogli zrealizować. Obiecuje im moc Ducha Świętego, który będzie ich wspierał w wypełnianiu powierzonego zadania. Zwrotem: „*otrzymacie Ducha Świętego*” Łukasz przypomina Zwiastowanie, kiedy Maryja otrzymuje Ducha Świętego i za Jego sprawą poczęła Jezusa. Łukasz pokazuje podobieństwo między poczęciem Jezusa a początkiem Kościoła, a zarazem podkreśla ciągłość między życiem Jezusa w Duchu Świętym a życiem Kościoła, w którym działa ten sam Duch. Jezus wykonał dzieło powierzone Mu przez Ojca i może wrócić do nieba. Bóg zapowiada przez aniołów, że Jezus powróci na ziemię, kiedy apostołowie wypełnią Jego misję- zanoszą Ewangelię na krańce świata.

Przez jakie konkretne działania czy postępowania pokazuję, że jestem świadkiem Chrystusa? Komu w najbliższym czasie powiem o swojej relacji z Jezusem?

Psalm 47 jest nazywany Królewskim. Autor zachęca do oddawania Bogu chwały, mówiąc o Jego potężnym panowaniu nad całą ziemią i wszystkimi narodami. Psalmista nazywa Boga Królem i ogłasza Jego uroczyste wstąpienie na tron i oddanie hołdu przez wiernych. Zaprasza też wiernych na audiencję do Króla. Tron Boga jest Święty, to znaczy oddzielony od tego, co nieświęte (grzeszne). W czasach Starego Testamentu Żydzie wierzyli, że tron Boga jest w niebie, ale przebywa też na ziemi w Arce Przymierza wraz z cherubami oraz w świątyni Jerozolimskiej. Tradycja chrześcijańska widzi Jezusa jako tego Króla i wskazuje potrójne „wstępowanie” Jezusa: na górę Przemienienia, na tron krzyża; oraz do nieba. Dlatego w dniu dzisiejszym jest ten psalm śpiewany, by ukazać, że Jezus jest Królem i po Wniebowstąpieniu zasiadł na swym świętym tronie, po prawicy Ojca, jako Chrystus Król całej ziemi, który jest równy Ojcu.

Co mogę zrobić, by Jezus stał się Królem mojego życia? Zaplanuję sobie czas na modlitwę uwielbienia.

Czytany dzisiaj urywek z rozdziału dziewiątego listu do Hebrajczyków pochodzi z fragmentu ukazującego skuteczność ofiary krzyżowej Chrystusa. Ofiara Chrystusa przekreśla dawny system ofiar rytualnych i pozwala Mu wejść raz na zawsze do świątyni. Autor listu sugeruje, że tym nowym przybytkiem niematerialnym, lecz duchowym jest ciało zmartwychwstałego Pana. By wejść do chwały Ojca, Jezus musiał podczas Męki przemienić swe człowieczeństwo. Zastąpiło ono pierwszy namiot (Arkę Przymierza), dając nam wszystkim dostęp do Boga. Ofiara Chrystusa uczyniła Go doskonałym kapłanem, zdolnym pojednać ludzi z Bogiem. Ofiara Chrystusa raz złożona jest wystarczająca i definitywna. Jako taka trwa na wieki i jest uobecniana w każdej Eucharystii. Nasze człowieczeństwo, zdeformowane przez grzech, zostało w Jezusie odnowione i udoskonalone. Stało się to możliwe z dwóch powodów: Chrystus mógł ofiarować siebie samego, będąc ofiarą nieskalaną, a Jego ofiara dotarła do Boga, dzięki Duchowi wiecznemu. Duch spełnia w ofierze Chrystusa tę rolę, jaką w Starym Testamencie pełnił ogień z nieba. Ogień Ducha Świętego przemienił Chrystusa w ofiarę miłą Ojcu. Dlatego jest On pośrednikiem Nowego Testamentu, zapowiadany przez proroków. Dzięki przelanej krwi Chrystusa chrześcijanie mogą być pewni zbawienia, wejścia do miejsca świętego- nieba. Jezus zostawił nam życiodajną drogę czyli przez swoją ofiarę uczynił to, czego do tej pory żadna ofiara Starego Testamentu nie mogła uczynić- ponowne pełne zjednoczenie ludzi z Bogiem. To przez Wcielenie Chrystusa i Jego doskonałą ofiarę na krzyżu- mamy śmiały przystęp do Boga Ojca. Obrazem tego jest zerwanie zastony w świątyni jerozolimskiej w chwili śmierci Jezusa. Dlatego autor listu zachęca nas do szczerego przychodzenia przed oblicze Boga i trwania w niewzruszonej wierze. Mamy też trzymać się Bożych obietnic, gdyż Bóg jest wierny swoim obietnicą i je wypełnia.

Ile czasu poświęcam na poznawanie obietnic Bożych? Jakie obietnice Boga potrafię wymienić i wskazać te, co się w moim życiu wypełniły?

Prawo Mojżesza, Prorocy i Psalmy to zwyczajowe określenie Starego Testamentu. Ewangelista Łukasz nie opisuje treści pouczeń, jakie otrzymali od Jezusa apostołowie. Opisuje tylko spotkania z Jezusem, który chce ich umocnić w wierze, gdyż po Jego śmierci przeżywają głębokie rozterki. Uświadamia im, że Mesjasz będzie cierpiał, trzeciego dnia zmartwychwstanie, w Jego imię będzie głoszone nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom począwszy od Jerozolimy. W słowach tych zamyka się cała prawda zbawcza Nowego Przymierza, która będzie dalej realizowana po wszystkie czasy. Jezus daje im do zrozumienia, że uczestniczą w czymś niezwykłym- w Boży planie zbawienia wszystkich ludzi. To apostołowie zapoczątkują dawanie świadectwa o Jezusowej męce, śmierci i zmartwychwstaniu. Ich świadectwo będzie wiarygodne, ponieważ byli naocznymi świadkami tych wydarzeń. Dawanie świadectwa stanowi samą istotę powołania na apostoła Chrystusa. Wykonanie tego zadania będzie trudne i będzie wymagało odwagi i mocy, dlatego Jezus obiecuje im pomoc z nieba- Ducha Świętego. Ich świadectwo pełne

wiary będzie przeniknięte mocą Ducha Świętego. Ten sam Duch Święty przyjdzie z pomocą wszystkim wierzącym, jako światło w głębszym poznaniu prawd Bożych i przejęcia głoszonego orędzia zbawienia. Łukasz ukazuje uwielbionego Jezusa, który wraca do Boga, gdzie będzie razem z Nim królował. Odchodząc z tego świata Jezus trzyma ręce w geście błogosławieństwa i udziela go apostołom na trud bycia prawdziwymi świadkami Jego osoby. To błogosławieństwo spocznie na wszystkich, którzy uwierzą nauce apostołów i przyjmą Chrystusa jako swojego Boga i Zbawiciela.

W jaki sposób mogę przyjąć Chrystusa jako swojego Boga i Zbawiciela? Przez jakie działania mogę uczestniczyć w Bożym planie zbawienia innych ludzi? Co jest przeszkodą w dawaniu świadectwa wiary o Jezusie Chrystusie?